

சீத்தராந்தம்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

‘தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்

என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே’

மலர் 37 | குரோதி ஐப்பசி 1964 அக்டோபர் | இதழ் 10

உள்ளுறை

பக்கம்

வாழ்ந்து போதீரே	(43—01—12)	... 287
ப. சம்பந்த முதலியார்	(43—01—25)	... 290
சிவப்பிரகாச வினாக்கள்	(43—01—28)	... 292
கொடியும் கவியும்	(43—01—33)	... 294
சைவ மகிமை	(43—01—38)	... 300
கடவுள் மஃமுனிவர்	(43—01—43)	... 305
சைவ சித்தாந்த பேச்சுப் போட்டி	(43—01—48)	... 316

பத்திராசிரியர்: மு. அருணாசலம், எம். ஏ.,

உதவிப் பத்திராசிரியர்: வித்துவான் அம்பை. இரா. சங்கரன்.

சைவ சீத்தராந்த மகா சமாஜம்,

12, கிழக்கு மாடவீதி, மயிலாப்பூர், சென்னை-4.

ஆண்டுச் சந்தா ரூபா. 3

தனிப்பிரதி அணு 4

சமாஜச் செய்திகள்

25—10—64 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9-30மணிக்குச் சமாஜச் செயற்குழுக் கூட்டம் அலுவலகத்தில் நிகழும். உறுப்பினர்கள் யாவரும் தவறாது வருமாறு கேட்டுக்கொள்ளப் பெறுகிறார்கள்.

நம் சமாஜம், பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜனசபைகளின் சார்பில் அருணாந்தி சிவாச்சாரியார் விழா 4—10—64ல் இராயப்பேட்டை சபையில் நிகழ்ந்தது. டாக்டர் பி. நடராஜன் எம். ஏ; எம். எல். ஏ. தலைமையில் திரு. ந. ரா. முருகவேள் எம். ஏ; எம். ஓ. எல். அவர்கள் “அருள் நந்தி சிவம்” என்பது பற்றிப் பேசினார்கள். மேலும், திரு. முருகவேள் அவர்கள் நம் சமாஜச் சார்பில் சித்தியார் வகுப்பைச் சிறப்பாக நடத்தி முடித்தமைக்கு ஒரு பாராட்டு விழாவும் நிகழ்ந்தது. திரு. நல். முருகேச முதலியார், திரு. பூ. ஆலால சுந்தரன் செட்டியார் M. A., திரு. க. வடிவேலாயுதன் M. A., திரு. ந. சஞ்சீவி எம். ஏ. ஆகியோர் பாராட்டுரை வழங்கினார்கள். ஜனாதிபதி இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் எழுதிய நூல் ஒன்று திரு. முருகவேள் அவர்களுக்குச் சமாஜச் சார்பாகப் பரிசு அளிக்கப்பட்டது.

ஐப்பசி மாத விசேட தினங்கள்

5	(21—10—64)	திருமூல நாயனார் விழா
6	(22—10—64)	நின்றசீர்நெடுமாற நாயனார் விழா
7	(23—10—64)	இடங்கழி நாயனார் விழா
11	(23—10—64)	சத்தி நாயனார் விழா
18	(3—11—64)	தீபாவளி விழா
19	(4—11—64)	மெய்கண்டசிவம் விழா
21	(6—11—64)	பூசலார் நாயனார் விழா
23	(8—11—64)	ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்
25	(10—11—64)	கந்தர் சஷ்டி விழா (விழா

பிறசெய்திகள்

1—10—64ல் கச்சித் திருநெறிக் கழகத்தின் சார்பில் சித்தாந்த சிகாமணி திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார் B. A. L. T. அவர்கள் இந்திய அரசியலாரின் ஆசிரிய இரத்தினத்திற்குரிய பரிசைப் பெற்றதன்பொருட்டு ஒரு பாராட்டு விழா வழக்கறுத்தீச்சுரர் திருக்கோயிலில் சிறப்புற நிகழ்ந்தது.

சித்தாந்தம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியைஉள் நாடு.

மலர் 37

குரோதி ஐப்பசி 1964 அக்டோபர்

இதழ் 10

வாழ்ந்து போதீரே

(துணையாசிரியர்)

சைவ சமயப் பெரியோர்களே !

நம் தேவாரத் திருமுறைகளை இயற்றியருளிய மூவர்
முதலிகளில் ஒருவராய் அப்பர் பெருமானின் அவதாரத்
தலம் திருவாரூர் என்பது ஒரு பேராசிரியரின் கூற்று.
இது அண்மையில் (1964) கல்கத்தாப் பதிப்பாக ஆங்கிலத்
தில் வெளியிடப்பெற்ற “தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்”
என்ற நூலில் 109 ஆம் பக்கத்தில் காணப்பெறும் அருஞ்
செய்தியாகும். அதே நூலில் 170 ஆம் பக்கத்தில் “தமிழ்ச்
சிவஞானபோதம் வடமொழி ரௌரவ ஆகமத்தின் மொழி
பெயர்ப்பாகும்” என்பது அவருடைய இரண்டாவது
செய்தியாகும். “வல்லான் வகுத்தது வாய்க்கால்” என்ற
பழமொழிக்கேற்ப “நாம் சரித்திரப் பேராசிரியர் என்ற
பெயர் பெற்றுவிட்டோம்” என்பதற்காக எவற்றைவேண்டு
மானாலும் எழுதலாமா? அப்பேராசிரியர் யாவர் என அறிய
உங்கள் உள்ளங்கள் விழைகின்றனவல்லவா? அவரே பேரா
சிரியர் திரு. கே. ஏ. நீலகண்ட சாத்திரியார் ஆவார்.

திருநாவுக்கரசர் திருவாரூரில் பிறந்தவர் என்பதற்குப்
பேராசிரியர் காட்டும் காரணந்தான் என்னையோ? சிறந்த

சான்றோர்களின் வரலாறுகளை எல்லாம் இவ்வாறு மாற்றப் புகுந்த பேராசிரியரின் நிலையை என்னென்பது. இது அப் பரடிகளின் வரலாறு அறியாத குற்றமேயன்றிப் பிறிதன்று. மேலும், “தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் வடமொழி ரௌவ ஆகமத்தினின்றும் மொழி பெயர்க்கப் பட்டதன்று. அது தமிழ் முதல் நூலே” என்பதற்குக் காலஞ் சென்ற பெரியார் திரு. மா. பாலசுப்ரமணிய முதலியார் அவர்கள் சித்தாந்தம் 1949 பக்கம், 169-195 ல் மிகத் தெளிவாக ஆய்ந்து 120 காரணங்களைக் காட்டி விளக்கி யிருக்கிறார்கள். மேலும் வடமொழிச் சிவஞான போதத் தின் காலம் தமிழ்ச் சிவஞான போதகாலத்திற்கும் பிற்பட்டது என்பதனை நம் சித்தாந்த ஆசிரியர் திரு. மு. அருணாசலம் அவர்கள் மலர் 37 இதழ் 5-ல் தக்க காரணம் காட்டி விளக்கி யிருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு தமிழ்ச் சிவஞான போதம் தமிழ் முதல் நூலே என்பதற்கு மேலும் மேலும் காரணங்கள் அரண் செய்யவும் மொழி பெயர்ப்புதான் என வாளா கூறிக் காரணங் காட்டாராய்ச் செல்வது தகுதியாமோ? ஒருகால் அவ்வாங்கில நூல் சுருக்க நூலாதலின் விளக்க வாய்ப்பில்லை எனப் பேராசிரியர் அவர்கள் கூறி அமைதி காண முற்படக்கூடும். திரு. மா. பாலசுப்ரமணிய முதலியார் போன்றோர் கூறிய காரணங்களைத் தக்க ஆதாரங்கள் எடுத்துக் காட்டி மறுத்து தாம் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் மாத்திரமல்லர் சமயத் துறையிலும் பேராசிரியர் என்பதை நிலைநாட்ட தனிவெளியீடு ஒன்று வெளியிடின அவர் கூற்று வன்மைபெற்றதாகும். இல்லையேல் உண்மை வரலாறுகளை மாற்றிப் பொய்யுரைகளை எழுத முயன்றுளோர் வரிசையில் முன்னிற்பவர் நம் சாத்திரியர் என்பதில் எட்டு ணையும் ஐயமின்று.

நம் சமய வரலாறுகளை மாத்திரமா பேராசிரியர் திரித்துக் கூறினார்? நம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தையே—ஏன்—திராவிட இனத்தையே மிகவும் தாழ்த்திக் கூறி ஆரியர் வருகைக்குப் பின்தான் திராவிட நாகரீகம் உயர்ந்தது என்று கூறி அதில் ஒருவித மகிழ்ச்சிகொள்ள நினைக்கிறார். திராவிடப்

பண்பாடு, நாகரீகம் எவ்வளவு உயர்ந்தது என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள், தொல்காப்பியம், ஆராய்ச்சி அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்கள் முதலியவற்றைப் படித்தும் அறியாது தான்கொண்ட கொள்கையே மிகவும் வன்மையுற்றதெனக் கருதிப் பறையறையும் பேராசிரியர் அவர்களை “வாழ்ந்து போதீரே” என்று பெரியோர்கள் சென்ற வழியில் வாழத் துவதைத் தவிர்த்து வேறு என்செய வல்லோம்! இனியாவது இத்தகைய என்றும் அழியாப் பழிபூணத் தக்க செயல்களில் திரு சாத்திரியார் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றோம்

[குறிப்பு: புதுச்சேரியில் பாரிஸ் சர்வகலாசாலை ஆதரவில் வெளியிட்ட ரௌரவாகம முதற்பகுதியில் சிவஞானபோதம் இல்லை; பிற்பகுதியிலும் இல்லை என்று வெளியீட்டாசிரியரான டாக்டர் பில்லியோஸா கூறினார். இதனால் சிவஞானபோதம் ரௌரவாகமத்தின் பகுதி என்பது போலிச் கூற்று என்பது தெளிவு. —(ஆசிரியர்)]

ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை நினைவு

சில மாதங்களுக்கு முன் நடந்த சமாஜச் செயற்குழுக் கூட்டத்தில், சைவ சித்தாந்த நெறியைப் பரப்புவதற்காக முதன் முதலாக அரும்பாடுபட்டு உழைத்த பெரியார் நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் பிறந்த தினத்தின் 100-ம் ஆண்டு 1964 நவம்பரில் வருவதால், அம்மாதச் சித்தாந்த இதழை அப்பெரியார் நினைவு மலராக வெளியிட வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றிற்று. ஆகவே சமாஜ அங்கத்தினரும் பிறரும் நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் பற்றி தாங்களும் அறிந்த சிறப்புச் செய்திகளையும் வரலாற்றையும் தொண்டையும் பற்றி எழுதி 25—10—64 க்குள் அனுப்பினால் சித்தாந்த இதழில் வெளியிட உதவியாயிருக்கும். அன்பர் எழுத வேண்டுகிறோம்.

ப. சம்பந்த முதலியார்

செப்டம்பர் மாதம் 24 ஆம் தேதி தமிழகத்தின் நாடகப் பேராசிரியரான பம்மல் சம்பந்த முதலியாரவர்கள் தமது 92-வது வயதில் இறைவன் திருவடி நிழலை அடைந்தார்கள். தாம் வாழ்ந்த காலத்திலேயே அவர், நாடகத் தந்தை என்று எல்லோராலும் பாராட்டப்பெற்று, 1959 ஆம் ஆண்டில் தம் சேவைக்காக இந்திய அரசாங்கத்திடம் 'பத்ம பூஷணம்' என்ற பதக்கமும் பெற்றார்.

முதலியார் சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று, பட்டம் பெற்று, காலக்கிரமத்தில் உயர்ந்து, சென்னையில் ஜட்ஜாகவும், பிரதான மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகவுமிருந்து 1928 இல் ஓய்வு பெற்றார். ஆனால் அவர் தமிழ் மக்களிடையே நிலைத்த இடம் பெற்றது தம்முடைய நாடகக் கலைச் சிறப்பினால். அவர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். "நாடக மேடை நினைவுகள்" என்று பல புத்தகங்களும் ஹாஸ்யக் கதைகளும் எழுதி தாமே வெளியிட்டிருக்கிறார். அவ்வாறு எழுதிய புத்தகங்களைத் தம்முடைய தாய் தந்தையராகிய விஜயரங்க முதலியார், மாணிக்கவேலு அம்மையார், நண்பரான அரங்க வடிவேலு ஆகியோருக்கே அர்ப்பணம் செய்திருக்கின்றார் என்பது ஒரு சிறப்பான செய்தி.

முத்தமிழில் கண்டும் கேட்டும் நினைத்தும் மகிழத்தக்கது நாடகம். நாடகத்தமிழ் என்று சிறப்பாக நமக்குக் கிடைத்திருப்பது இளங்கோவடிகள் எழுதிய சிலப்பதிகாரம் ஒன்றே. அதுவுமின்றி இலக்கியமாகப் படித்தற்குரியதாயுள்ளதே யன்றி அதிலுள்ள இசையும் நாடகமும் நம்மிடையே அப்படியே இன்று பயிலவில்லை; பின்னர் சோழர் காலத்தில் சில நாடகங்கள் தோன்றின. அவையும் காலகதியின் போக்கில் கோயில் அளவிலேயே நின்று பின் வழக்கொழிந்தன. இன்னும் பிற்பட்ட காலத்தில் குறவஞ்சி நாடகம், பள்ளு நாடகம் முதலிய நாடகங்கள் தோன்றியபோதிலும், இவை ஓரளவுக்குக் கூத்தாக முடிந்தனவேயன்றிச் சிறப்புடைய நாடகங்களாகப் பிரசாரம் எய்தவில்லை.

இனி, சென்ற நூற்றாண்டிலும் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் சமய சம்பந்தமான கூத்துக்கள் நடை

பெற்றன. இவை தெருக் கூத்துகளாக நின்றனவே யன்றி நடிப்புத்திறனுக்கு இடம் தரவுமில்லை; இலக்கியச் சுவையைக் கொண்டிருக்கவுமில்லை. இந்த நிலைமைக்கு மாற்றந்தேடிய ஒரே மனிதர் சம்பந்த முதலியார்.

அவர் ஆங்கிலம் படித்தமையால் ஷேக்ஸ்பியரிடத்தில் ஈடுபட்டு ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம் பலவற்றைத் தழுவி தமிழில் நாடகங்கள் எழுதினார். கூத்தாடிகள் தான் நாடகம் ஆடலாம் என்ற நிலைமையை மாற்றி, படித்தார்களும் பட்டமுடையோரும் பதவி வகிப்போரும் கலைவளர்ச்சிக்காக, பொழுது போக்காக, நாடகம் நடிக்கலாம் என்று செய்து காட்டியவர் இவர்.

நாடகங்கள் இல்லாத குறை அப்போது இருந்தது. ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைத் தமிழில் எழுதியதோடு அல்லாது, மக்களின் மனப் போக்கிற்கு ஏற்ப, புராணக்கதைகளை ஒட்டிய நாடகங்களையும் சீர்திருத்த நாடகங்களையும் புதுமையாக அவர் புனைந்தார். அவர் ஒரு வருடைய முயற்சிகாரணமாக இன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள நகரங்கள் எங்கும் “அமெச்சூர்” நாடக சபையினர் ஏற்பட்டுள்ளனர். அவர் ஏற்படுத்திய நாடக சபை, சென்னையிலுள்ள சுருண விலாச நாடக சபை. 1900—1930 ஆகிய ஆண்டுகளில் சென்னையிலுள்ள பெரிய மனிதர் யாவரும் இதன் அங்கத்தினர். இச்சபையின் நாடகங்கள் யாவும் உயர்ந்த தரமாக இருந்தன. இதன் செயலால் எண்ணற்ற நடிகர்கள் தமிழ் நாட்டில் வளர்ந்தனர். பிறதொழில் மேற்கொண்டோர் நாடகக் கலையில் ஈடுபட்டனர். நடிப்பது இழிவன்று அதுவே கௌரவம் என்ற உணர்ச்சியும் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டது.

முதலியார் தாமே சிறந்த நடிகர். மனோகரன் முதலான நாடகங்களில் அவரே கதாநாயகன் பாத்திரமேற்று நடித்த நடிப்பை இன்றும் கண்டு புகழும் முதியோர் பலர். அவர் நடித்தமையினாலேயே கௌரவமான குடும்பத்திலுள்ளோர் பலர் நடிக்க முன்வந்தனர்.

சம்பந்த முதலியார் நாடகங்கள் எழுதினதோடன்றி பலவகைக் கட்டுரைகளும் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதி வந்தார்.

தார். பல கல்வி ஸ்தாபனங்களிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் பங்குகொண்டிருந்தார். சென்னை மயிலை கபாலீசுவரர் ஆலயத்தில் தர்மகர்த்தாவாகவும் இருந்தார்.

முதலியார் சிறந்த சிவபக்தி கொண்டவர். முறையாகச் சிவாலயம் தரிசனம் செய்பவர். சமாஜத்தின் அங்கத்தினர். எல்லாச் சிவாலயங்களையும் வரிசைப்படுத்திக் கூறக்கருதி “இந்தியாவிலும் அதற்கு அப்பாலும் உள்ள சிவாலயங்கள்” என்று தொகுத்து ஒரு நூல் எழுதினார்.

இவ்வாறு மறைந்த வாழ்வு வாழ்ந்து அருங்கலைகளுள் ஒரு கலையாகிய நாடகக் கலைக்கே வாழ்வளித்த பெரியாருடைய ஆத்மா எல்லாரையும் கூத்தாட்டி வைக்கும் கூத்தப் பெருமானுடைய திருவடி நிழலில் நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெறுவதாக.

சிவப்பிரகாச வினாக்கள்

[க. வச்சிரவேல் முதலியார், காஞ்சிபுரம்]

இவ்வாண்டு கோடை விடுமுறையில், 17—5—64 முதல் 27—5—64 வரை, நமது சமாஜத்தின் சார்பில், மஞ்சட்கொல்லையில் திரு. R. சம்பந்தமூர்த்தி முதலியார் அவர்கள் குடும்ப நல்லாதரவில் சிவப்பிரகாசம் என்னும் ஞான நூல் பல நல்லன்பர்களுக்குப் பாடமாக நடத்தப் பட்டது. வகுப்பிற் கலந்து கொண்டு கேட்ட அன்பர்கள் அந்நூற்பொருளை மீளவும் நோக்கிச் சிந்தித்துணர்வதற்குத் துணையாகப் பின்வருமாறு திங்கள்தோறும் வினாக்கள் இப்பத்திரிகையில் தரப்படும். விடைகளை அன்பர்கள் எழுதி அடியேனுக்கு அனுப்புவார்களாக !

திருத்தப்பெறும் விடைகள் திரு. R. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள் மூலம் அவர்களுக்குத்திருப்பப்படும், சிவப்பிரகாசம் பாயிரவியல் :—

1. காப்புச் செய்யுளில் வரும் “அளியாளும் மலர்” என்னுந் தொடர்க்கு ‘வண்டுகளை ஆளும் மலர்’ என உரைக்கும் உரையின் சிறப்பு யாது?

2. அடியார்கள் உள்ளமானவை என்ன இயல்பைப் பெறும்? என்ன செய்யமாட்டா?—விளக்குக. (காப்புச் செய்யுள்)

3. மணிமன்றுள் ஆடல் காணும் அன்னை எந்த எந்த உருவாக இருக்கின்றாள்? உபாதானங்கள்—சொற் பொருள் யாது? அவை யாவை (பாட்டு—2)

4. கணபதியின் திருவடியிணைகள் எவை போன்றவை? உவமைக்குப் பொருத்தமாக ஆசிரியர் கூறும் இரண்டு விசேடணங்களை எடுத்துக் காட்டி விளக்குக! (பாட்டு—3)

5. உமாபதி சிவனுக்கு முன் திருக்கயிலாய பரம்ப பரையில் வந்த ஞான குரவர்களின் பெயர்களை வரிசைப் பட எழுதுக.

6. மறைஞான சம்பந்தருக்கு மருதாரும் பெண்ணு கடமும் எந்த வகையில் உரியவை ஆகின்றன?

7. புறச் சமயத்தாருக்கும் அகச் சமயத்தார்க்கும் பொருள் உண்மைக் கொள்கையில் முக்கிய வேற்றுமை யாது? 'புகல் அளவைக்கு அளவாகி' என்னுந் தொடரின் பொருளை விளக்குக. மூன்று அளவைகளின் பெயர்களை எழுதுக! அத்துவிதம் என்னும் சொற்குப் பிறர் கூறும் பொருளும் உவமையும் யாவை? சித்தாந்த சைவத்திற் கூறப்படும் பொருளும் உவமைகளும் யாவை?

8. தீவகம் என்னும் சொற்குப் பொருள் யாது? முதல்வன் தீவகமாம் என உருவாய் வந்து ஆட்கொள்வது எவ்வுயிர்களை? முதல்வன் எத்தனை வகையாகப் பாசம் நீங்க அருள் உதவுகிறான்?

9. மூவகை தீக்கைகளின் பெயரையும் அவற்றால் கிடைக்கும் தகுதியையும் கூறுக!

10. கிரியை எனத் தொகுத்துக் கூறப்படுபவை யாவை? அவற்றின் முக்கியப் பயன் யாது? அவாந்தரப்

பயன்கள் (இடையில் வந்து கூடும் பயன்கள்) யாவை? உயர் ஞானம் எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை?

11. அபர ஞானமாகிய சிவாகமப் பொருளைத் தமிழில் கூறும் நூல்கள் யாவை? அவற்றின் ஆசிரியர்கள் யார், யார்?

12. அவையில் உள்ளாரை எவ்வவ்வியல்பு கொண்டு மூவகையினராகப் பகுத்துணர்தல் வேண்டும்? பழைமை, புதுமை என்பவை ஒரு நூலின் சிறப்பை உணர்ந்து கொள்ளுதற்கு எம்மட்டில் உதவக் கூடும்? (அவையடக்கச் செய்யுள்)

கொடியும் கவியும்

ந. வீ. செயராமன் எம். ஏ.,

விரிவுரையாளர், தமிழாராய்ச்சித்துறை,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் பதினான்கனுள் நற்றமிழ் அறிஞர் கொற்றவன் குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றிய நூலாகிய கொடிக்கவியும் ஒன்று. நான்கே பாடல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் இந்நூல் அளவில் சிறிதாயினும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துகளைத் தன்னகத்தே செறித்து விளங்கும் சீர்மையினால் பெருஞ் சிறப்புடையதாகும். வெள்ளத்தின் பெருக்கைப் போல கவிப் பெருக்கும் கலைப் பெருக்கும் கொண்ட உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் இந்நூல், மும்மலமாகிய பள்ளத்துள் வீழ்ந்திருக்கும் உயிர்கட்கெல்லாம் உணர்வரிய மெய்ஞ் ஞானமாகிய சிவஞானத்தை அளிக்கும் தன்மையுடையதாகும்.

உமாபதி சிவாச்சாரியார் அந்தணர் குலத்தில் தோன்றிய அறவோர்; எல்லா உயிர்கட்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் சிந்தையர். மறைஞான சம்பந்தரின் மாண

வர்; சைவ சமயத்திற்குரிய சந்தான குரவர்கள் நால்வருள் ஒருவர். சித்தத்தைச் சிவன்பால் செலுத்தி, சிந்தை இடையறா அன்பும் திருமேனிதன்னில் பொலிவும்கொண்ட உமாபதி சிவாச்சாரியார், மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கனுள் எட்டு நூல்களை இயற்றியுள்ளார். தில்லையில் நடைபெற்ற ஒரு திருவிழாவின்போது, கொடி மரத்தில் கொடி ஏறுதிருந்த நிலையில், தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் வேண்ட, அவர் கொடிக்கவி என்ற நூலினைப் பாடிய பின்னர், கொடியுயர்த்தப்பட்டு விழா செய்யப்பட்டது என்ற வரலாற்றை இக் கொடிக்கவி என்ற நூல் எழுந்தமைக்குக் காரணமாக உரைப்பர்.

கொடியை வாழ்த்திப் பாடுவது பழந்தமிழ் மரபு. முருகப் பெருமானின் சேவற்கொடியைச் சிறப்பித்துப் பாடி வணங்கிய செய்தியை

கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்தி

எனவரும் திருமுருகாற்றுப் படையுள் நக்கீரர் கூறுகின்றார். 'கொடி பாடித் தேர்பாடி' எனவரும் முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுளும் கொடியையும், தேரையும் வாழ்த்தி வணங்கும் பழந்தமிழர் மரபை நமக்கு நன்கு விளக்குகின்றது. ஒல்காப்பெரும் புகழ்த் தொல்காப்பியத் துள்ளும் கொடியினை வாழ்த்திப் பாடும் பழந்தமிழ் மரபுக்குச் சான்று உள்ளது.

கொடிநீலை கந்தழி வள்ளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த் தொடு கண்ணிய வருமே.

எனவரும் சூத்திரம் இதனை நமக்குக் காட்டுகின்றது. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில்

மூவர் கொடியுள்ள மொன்றொடு பொரிஇ
மேவரு மன்னவர்கொடி புகழ்ந்தன்று

என்ற சூத்திரத்தில் கொடிநிலையின் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. முப்பெருங் கடவுளர்களின் கொடிகளுள்

ஒன்றோடு மன்னன் கொடியை உவமித்து அதனை வாழ்த்திப் பாடுவது என்பது இச்சூத்திரத்தின் கருத்து. எனவே, இறைவனது கொடியை வாழ்த்திப் பாடுதல் பழந்தமிழ் மரபாகும் என்பதை அறிகின்றோம்.

சிவபெருமானுக்கு இடபக்கொடியும், திருமாலுக்குக் கருடக்கொடியும், பிரமனுக்கு அன்னக்கொடியும் உரியன. முப்பெருங் கடவுள்கள் அன்றியும் பிற கடவுள்களுக்கும் தனித் தனியே கொடிகள் விளங்குவதுபோல, பண்டு மூவேந்தர்களில் சோழனுக்குப் புலிக் கொடியும், பாண்டியனுக்கு மீன் கொடியும், சேரனுக்கு விற கொடியும் விளங்கின. திருவிழாக் காலங்களில் கோயில்களிலும், பேர்க் காலங்களில் பேர்க் களங்களிலும் தனித் தனியே கொடிகள் உயர்த்தப்படும். அங்காடியில் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு கடையிலும் ஒவ்வொரு கொடி பறந்தது. அங்காடியில் விளங்கிய பல்வேறு கொடிகள் பற்றி மதுரைக் காஞ்சியும் (365—373) கப்பல்களில் உயர்த்தப் பட்டிருந்த கொடிகள் பற்றியும் (174—175) பட்டி மன்றங்களில் உயர்த்தப்பட்டிருந்த கொடிகள் பற்றியும் (169—171) பட்டினப்பாலையும் கூறுகின்றன. மேலும் கல்வி, கொடை முதலியவற்றிற்கும் தனித் தனிக் கொடிகள் இருந்தன. 'கூழைத் தண்டமிழுக்கேன் கொடியும் காளமும்' என வரும் தமிழ் நாவலர் சரிதை கல்விக்கென தனிக்கொடி இருந்ததைக் கூறுகின்றது. கொடைக்கென கொடைக்கொடி அல்லது தியாகக் கொடி இருந்த செய்தியைத் 'தியாகக் கொடியே தனிவளரச் செய்து' எனவரும் திருவாருருலாவாலும், 'தியாகக் கொடியோடு மேற்பவர் வருகென்று நிற்ப' எனவரும் வீரராசேந்திரதேவர் மெய்க் கீர்த்தியாலும் அறியலாம். இங்ஙனம் ஒவ்வொன்றினை யும் குறிப்பிட ஒவ்வொரு விதக்கொடி இருந்தது என்ற செய்தியை நாம் அறிகின்றோம்.

கொடியை வாழ்த்திப் பாடுவது பேரிலக்கியங்களில் மட்டுமின்றிச் சிற்றிலக்கியங்களுள்ளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. தசாங்கம் என்ற சிற்றிலக்கியத்துள் பாட்டு

டைத் தலைவனின் பத்து உடைமைகளை வாழ்த்திப் பாடுவது மரபு.

மலைநதி நாடூர் வளைதா ரிவுளி
கொலைமத களிற்று கொடிமுர சாணை
யிவையே தசாங்க மென்மனார் புலவர்

எனவரும் இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலால் தசாங்கங்களில் கொடியும் ஒன்று என்பதை அறிகின்றோம். எனவே தசாங்கம் என்ற சிற்றிலக்கியத்தில் பாட்டுடைத் தலைவனின் பிற உடைமைகளை வாழ்த்திப் பாடுதல் போன்று அவனது கொடியும் சிறப்பித்துக் கூறப்படும். தசாங்கம் தனி ஒரு சிற்றிலக்கியமாக வளர்ச்சியடைந்ததுடன் மட்டுமின்றி, தூதுபோன்ற சிற்றிலக்கியங்களில் ஒரு உள்ளுறுப்பாகவும் மிளிர்கின்றது. அவற்றுள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவனின் கொடி வாழ்த்திக் கூறப்படுகின்றது.

எண்வகை மங்கலப் பொருள்களுள் ஒன்றாகவும் கொடி விளங்குகின்றது. விளக்கு, கவரி, கண்ணாடி, தோட்டி, இணைக்கயல், முரசு, நிறைகுடம், கொடி என எண்வகை மங்கலப் பொருள்கள் இன்னின்னவை எனச் சூடாமணி நிகண்டு கூறுகின்றது. விளக்கு முதலிய பிற மங்கலப் பொருள்களுடன் கொடியையும் ஒரு மங்கலப் பொருளாகச் சேர்த்து வைத்த பழந்தமிழர் பண்பு அறிந்து இன்புறுதற் குரியதாகும். இங்ஙனம் தசாங்கங்களுள் ஒன்றாகவும், அட்டமங்கலங்களுள் ஒன்றாகவும் கொடி விளங்குகின்றது.

காப்பிய ஆசிரியர்கள், கொடியைக் கதை நிகழ்ச்சியை முன்னரே குறிப்பால் விளக்குகின்ற ஒருகருவியாகத் தங்கள் காப்பியத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இராமன் மிதிலை நகருள் முனிவரோடும், தம்பியோடும் செல்கின்ற பொழுது நகர மதிவின்மீது உயர்த்தப் பட்டிருந்த கொடிகள் இராமனை நோக்கி, 'விரைந்து வா' என்று அழைப்பதுபோல் விளங்கின என்று கம்பர் கூறுகின்றார்.

மையறு மலரின் நீங்கி யான்செய்மா தவத்தின் வந்து
செய்யவள் இருந்தாள் என்று செழுமணி கொடிகள் என்னும்

கைகளை நீட்டி அந்தக் கடிநகர் கமலச் செங்கண்
ஐயனை ஒல்ல வாளன்று அழைப்பது போன்ற தம்மா

எனவரும் பாடலில் இராமனுக்கும், சீதைக்கும் நிகழ்
விருக்கும் திருமணமாகிய மங்கலச் செய்தியை நமக்குக்
குறிப்பாக உணர்த்த கம்பர் கொடியைப் பயன்படுத்தி
யுள்ள பாங்கு அறிந்து இன்புறத்தக்கதாகும். கோவலன்
மதுரை நகரின் புறஞ்சேரி சென்று இறுத்தகாலை, மதுரை
நகர மதில்மீது உயர்த்தப்பட்ட கொடிகள் கோவலனை
நோக்கி, 'வராதே' என்று தடுப்பனபோல் அசைந்து
ஆடின என்று இளங்கோவடிகள் கூறுகின்றார்.

போருழந் தெடுத்த வாரெயில் நெடுங்கொடி
வாரலென் பனபோல் மறித்துக்கை காட்ட

என்ற இப்பகுதியில் மதுரை நகருக்குள் கோவலன் செல்
வதால் கொலைப்படுவான் என்ற அவலச் செய்தியை
நமக்குக் குறிப்பாக உணர்த்த இளங்கோவடிகள் கொடி
யைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்ஙனமே வில்லிப்புத்தூ
ரார்வாரும் கொடியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பாரதப்
போரின் போது, கண்ணனைத் தம் பக்கம் சேர்த்துக்
கொள்ள எண்ணிய துரியோதனன் அதுபற்றிக் கேட்க,
கண்ணனின் இருப்பிடம் வருகின்றான். மதிற் கொடிகள்
அதுசமயம் ஆடுவது, கண்ணன் துரியோதனனுதியர் பக்கம்
சாரமாட்டான் என்பதை அவனுக்கு உணர்த்துவதுபோல்
இருந்தது என்று கூறுகின்றார். இதனை

‘சண்டுநீ வரினு மெங்கள் எழிலுடை எழிலி வண்ணன்
பாண்டவர் தங்கட் கல்லாற் படைத்துணை யாக மாட்டான்
மீண்டுபோ கென்றன் றந்த வியன்மதிற் குடுமி தோறும்
காண்டகு பதாகை யாடை கைகளாற் றடுப்ப போன்ற”

எனவரும் பாடலில் வில்லிப்புத்தூரார் விளக்கியுள்ளார்.
இங்ஙனம் கதை நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பால் முன்னரே
உணர்த்தும் கருவியாகக் காப்பிய ஆசிரியர்கள் கொடியைப்
பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இனி, மூவர் முதலிகளுள் ஒருவரான ஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஒருமுறை திருவீழி மிழலை சென்றிருந்த பொழுது அங்கே குன்றேய்க்கும் நெடுவெண்மாடக் கொடிகளைக் கண்டார். அக்கொடிகள் இறைவனை இறைஞ்சிர் என்று விண்ணுலகத்தவரை நோக்கி விளிப்பன போன்று அப்பெருமானுக்குத் தோன்றியது.

காணுமாறிய பெருமானாகிக் காலமாய்க் குணங்கள் மூன்றாய்ப் பேனுமன்றுருவாகிப் பேருலகம் படைத்தளிக்கும் பெருமான் கோயில் தானுவாய் நின்றபர தத்துவனை யுத்தமனை யிறைஞ்சி ரென்று வேணுவார் கொடி விண்ணோர்தமை விளிப்ப போலோங்கு மிழலையாமே

எனவரும் பாடலில் ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் அகத்திரையில் எழுந்த ஞானக்காட்சியை நாம் காண்கிறோம்.

உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றியுள்ள கொடிக்கவி கொடியைச் சிறப்பித்துப் பாடுவதாகவோ, இறைவனின் இடபக் கொடியோடு பிறிதொரு கொடியை உவமித்துப் பாடுவதாகவோ அமையவில்லை என்பது யாவரும் அறிந்ததே. மும்மலக் கடலில் மூழ்கிக் கிடக்கும் உயிர்கள் பஞ்சாக்கரத் திருமந்திரத்தை ஓதி பவமதனை அறமாற்றும் திருப்பெருகு சிவஞானம் பெறலாம் என்ற சித்தாந்தக் கருத்தினை உணர்த்துவதாக இந்நூல் உள்ளது. உயிர்கள் அருள் பெறுவதற்கு விழா நடத்துதல் வேண்டும். விழா நடப்பதற்கு முன்னோடியாகக் கொடி ஏற்றுதல் வேண்டும் என்ற முறையில்,

‘திரிமலத்தே குனிக்கும் உயிர்அருள் கூடும்படிக் கொடி கட்டினேனே’

என்று உமாபதி சிவாச்சாரியார் பாடியுள்ளது அறிதற்குரியதாகும்.

இறைவன் திருவுருவைப் பதியாகவும், நந்தியின் திருவுருவைப் பசுவாகவும், பவி பீடத்தைப் பாசமாகவும் உருவகித்து சைவ சித்தாந்த முப்பொருள் உண்மையை இந்த

அமைப்பு விளக்கி நிற்கின்றது என்று சைவப் பேரறிஞர்கள் கூறுவர். அங்ஙனமே கொடிக்கம்பத்தைப் பதியாகவும், கம்பத்தில் பறக்கின்ற இடபக் கொடியைப் பசுவாகவும், கொடியையும், கம்பத்தையும் இணைக்கும்கயிற்றைப் பாசமாகவும்கொண்டு சைவ சித்தாந்தத்தின் முப்பொருள் உண்மையை ஒருசேர விளக்கி நிற்கும் ஒரு திருவுருவமாகக் கொடி மரத்தைக் கொள்ளலாம். கோவில்களில் கர்ப்பக்கிரகத்தின் எதிரேயுள்ள இக்கொடிக்கம்பத்தில் ஒளி வீசிப் பறக்கும் இடபக்கொடி உயிர்களுக்கு அருள் நல்க உயர்த்தப்பட்ட தியாகக் கொடியாக, அருள் கொடியாக விளங்குகின்றது.

சைவ மகிமை ★ (ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை.)

முந்திய இதழின் தொடர்ச்சி;

கிறிஸ்துவ மதத்தில் கிறிஸ்துநாதரே மூர்த்தி ஸ்தானத்திலுள்ளார். இஸ்லாத்தில் முகம்மது நபி அந்நிலையில் நிற்கின்றார். இவ்வுண்மைகளையெல்லாம் கருதி, சைவ சமயாசாரியார்கள் உபதேசித்தருளியபடி சைவர் ஏகமூர்த்தி வழிபாட்டில் உறைத்து நிற்கக் கடவர்.

உங்கட்குச் சிவன்கூட வேண்டியதில்லை; சம்பந்தரைப் பற்றினால் சாலும். இவரைப் பற்றினால், சிவனைப் பற்றியுள்ள இவர், அவரிடம் உங்களைச் சேர்ப்பார். சீகாழிக் கண்ணுடைய வள்ளலார்க் கிம்முறை பயன்பட்டது.

“என்னுனை யென்னுனை யென்னுனை யேகமிரண்
டென்னுமற் சும்மா இருவென்று—சொன்னுன்
றிருளுன சம்பந்தன் சீகாழி நாட
னருளாளன் ஞான வினோதன்”

என்னும் அவர் திருவாக்கால் உணர்க.

முத்தியிலிருப்பவர் தோன்றுவரோ என்று ஐயுற வேண்டா. திருவுளப்பாட்டின்படி எதுவுமாம். அதுனால் அவர் முத்தியிலே கெடாது. இப்படிப் பலரிருக்கலாம்.

இப்பெருநிலை இந்நாட் சைவர்க்கு வெகு தூரமாய் விட்டது. நால்வர் பாட்டைத் தாளம் போட்டுப் பலர் பாடுகிறார்கள். ஆனால் பல தெய்வங்களையும் கும்பிடுகிறார்கள். இச்சென்மம் கடைத்தேறுதற்கு ஒரு தெய்வ வழிபாடு அவசியம். இது செய்யாதவன் முத்தி மார்க்கத்தின் முதற்படியிலும் கால் வைக்காதவன் என்று கட்டுரைக்கின்றேன். அன்புடையீர்! காட்டேரி, மாரி முதலியவற்றைக் கும்பிடாதீர்கள். அதனாலுங்கள் பக்தி கெடும். அத்தேவதைகளே வந்து கேட்டால் உணவு கொடுங்கள். நீங்க ளாக வரவழையாதீர்கள். நீங்கள் வணங்கற்குரிய ஏக மூர்த்தியை முற்றிலும் நம்புங்கள். வினைவழி துன்பம் வரும். வந்தாலும் அம்மூர்த்தி வழிபாட்டில் நமுவாதீர்கள். வீடு வாசல் போகத்தான் வேண்டும்.

“வானமிடிந்து தலையில் விழும்படி
வம்புவந்தாலும் என்னை—அந்தக்
கானமயில் முருகையன் திருவருள்
கைவிட மாட்டாதே”*

என்னும் உறுதிப்பாட்டை உய்த்துணருங்கள். தன்னுயிர் போமளவும் இயேசுநாதர் கடவுளை விடவில்லையே! கருதுங்கள். பல தெய்வ வழிபாடுடை யானொருவனை நோக்கி, “நீ யாருடைய பக்தன்” என மற்றொருவன் வினவின, அவன் என்ன சொல்லுவான்? பசுபசுவென விழிப்பா னன்றே! ‘ஆண்டவன் பக்தன்’ என்னலிற் சாரமில்லை! பொதுவாதவின். அன்னாற்குச், சிவ சந்திதியிற் பாத்திய மில்லை.

இந்நாட்டில் எழுந்த அநந்த நூல்களில் சிவனே பிர பல மூர்த்தியாயுள்ளார். அவருக்குப் பல வடிவமுண்டு. மண்டை மாலையும் கோரரூபமும் உள்ளனவே என்னில். அக்கோலம் சங்கார கிருத்திய மூர்த்தியாகிய ஒரு மூர்த் திக்குத்தான் உண்டு. சிவன் நிரம்பிய அழகிய மூர்த்தி. இரு கரங்களோடுங்கூட வருவார். இயமனுக்குக்கூட இச்சத்தி யுள்ளது. இராமர் ரிஷிபத்தராதலால் அவர் கடைசிக்

* இது சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவலங்கற்றிரட் டிலுள்ள சமாதான சங்கீதத்தின் சரணங்களி லொன்று, (திரு வலங்கற்றிரட்டு—பக்கம், 328.)

—ச. ச.

காலத்தில் இயமன் ரிஷியாய் வந்தான். இயமனுக்குள்ள இச்சத்தி சிவனுக்கா இராது? சிவனுக்குத் தன்னுபாசகர் வேண்டு முருவமெல்லாம் எடுக்கும் ஆற்றலுண்டு. எப்போதுமே மண்டை மாலையுடையவரவரென்றெண்ணற்க. எப்போதும் அவர் கொண்டுள்ள வடிவம் மகரிஷி வடிவம். ரிஷிகளால் வேண்டப்பட்டு அவர்கட்கு நாயகமாய்ச் சிவனார் விளங்குவர். “திருவுடை மன்னரைக் காணில் திரு மாலைக் கண்டேனே” என்று புகழப்படுந் தன்மையுடையரே யெனினும், அரசரை ரிஷிகள் வணங்கார். இப்பெருமையுடைய ரிஷிகளுந் தேவர்களும் மனிதர்களும் வணங்கும் மஹரிஷி சிவனென்றுணர்மின். ஆதலின் அவரை வணங்குவோரே மோகும் பெறுவர். பிறதேவ ரெவரும் தம்முபாஸகர் மனிதராய் வந்த பிறகுதான் தம் கதிகொடுப்பர். ஆனால் கதி நாயகரான சிவனாரோ அஃ றிணை யுயிர்ப் பொருள்கட்கும் பரகதி கொடுத்துள்ளார். குரங்கு, கரிக்குருவி, பைஞ்ஞீலி வாழை முதலியவற்றிற்கும் முத்திரல்கிய செய்தி கருதுக.

இதுகாறும் விவரித்த வாற்றால் சைவர்க்கு வாய்த்த சிவமார் தெய்வமும், சிவமந்திரமும் உபகரணமும்பெருஞ் சிறப்புடையன என்பது போதரும். இப்பெரும் ஆதிக்கத் தைக்கைவிட்டு, சைவர் ஏன் விலகவேண்டும்? கிறித்துவர் முகம்மதியர், புத்தர் முதலிய மதத்தினர் தத்தம் நிலை நல்லதென்று கொண்டு அதன் நெறியிற் செல்லா நிற்க, சைவர் மட்டும் ஏன் தங்கள் பெரும் பாக்கியத்தை உதைத்துத் தள்ளவேண்டும்? அதுபெரும் பாவமாகுமன்றோ!

இங்கோர், மறைபொருளாயுள்ள உண்மையைவிளக்குவல்; திரிகால ஞானமுடையாரை அதுகொண்டே ஞானியென்னல் கூடுமோ என்பதுவிடயம். சிவஞானங் கொண்டுபார்த்தால்திரிகாலஞானமட்டுமல்ல, பதிஞானமு முண்டாம். இப்பதிஞானத்தால் பார்ப்போர்க்கு உலகம் தோன்றாது. வெளியே பன்னிரண்டங்குலம் ஓடும்வாயுவை ஆறங்குலத்தி லடக்கும்போது, திரிகால ஞானமுதிக்கும். அந்நிலையிலும் ஆன்மதரிசனம் வாய்ப்பதில்லை. மனம்பக் குவப்பட்டு நிற்பதே கிட்டிய பயன். அது ஆத்மசக்தி; சிவசக்தியன்று. அது உட்கண்; மனநிரோதத்தில் நிறக்

கும். அதுவே சிவஞானமன்று. சிவஞானத்திற்கு மிகவும் தாழ்ந்தது. சிவனை விட்ட எந்த ஞானமும் பிரயோஜனப்படாது. உட்கண் திறக்கப் பெற்றாளுருவன் சிவனதுருவத்தைப் பார்க்கவும் கூடும். எனினும் அதனாலேயே அம்மூர்த்தியின் சிநேக பார்த்தியம் கிடைத்து விடாது. அப்பாத்தியத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டும். சிவனடியவன் என்னுந் தன்மைக்கு இந்தத் திரிகால ஞானமுங் குறைந்ததே.

இனிச் சிவனுடைய எட்டு மூர்த்தங்களாவன ஐந்து பூதங்கள், சூரிய சந்திரர்கள், ஆன்மா என்பன. சித்து அசித்து, சிதசித்து எல்லாமிவற்றிலுண்டு. அநுக்கிரகார்த்தமாக அவர்கரசரணாதிகளோடு தோன்றி யருளுவார். ஆன்மாவில் அவர் அந்தரியாமியாயிருத்தலால் அவரைப் பற்றிப் பிடிக்குமாற்றலில் மனிதர்கள் வேறுபாடுடைய ராயுள்ளார்கள். சைவர் சிவனென்னு மூர்த்தியைச் செவ்வனே பற்றி வழிபடக் கடவர். இன்றேல் உயர்கதி வாய்க்காது. பல தெய்வ வழிபாடு வியபிசாரம் போன்றது. வெளிப்பூசைகளினும் உட் பூசைகளே சிறந்தவை.

“யதா சர்ம வதாகாசம் வேஷ்ட யிஷ்யந்தி மாநவா :

ததா சிவமவிஜ் ஞாய து: கஸ்யாந்தே பவிஷ்யதி”

என்ற சுவேதாசுவதரச் சுருதியைக் கருதுக.

[இதன் பொருள் : எப்பொழுது மனிதர்கள் ஆகாயத்தைச் சர்மமாக எடுத்துப் போர்த்துக் கொள்வார்களோ அப்பொழுதுதான் சிவஸேவை யின்றித் துக்கமற்ற மோக்ஷத்தை யடைவார்கள்.]

சிவசேவை இவ்வழி எந்த ஞானமும் கீழ்ப்பட்டதே.

சிவனை அறிந்தன்றி மிருத்தியுவைத் தாண்ட வியலாதென்றும் பிரபல சுருதி முழங்கும் : ஆனால், “காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே” என்பதையும் மறக்க வியலாது. காணும் வேட்கைதேவை. பாவியாயினும் சிவ சப்தத்தால் சைவனாக வேண்டும்,

யானும் அறுமுகச் சிவனை வணங்கும் ஒரு சைவனே. யான் பிரப்பன் வலசைக் காட்டில் நிட்டை கூடியிருந்த காலத்து, ஒரு நாள் விடியுங்காலம் சுமார் 3 மணி வேளையில், 'நிட்டையிலிருந் தெழுந்துவிடு' என்னுமொரு சப்தம் எனக்குக் கேட்டது. எழேன் என்று இருந்தவிடத்திருந்தேன். 'நீ எழுந்துவிட வேண்டும்' என்று முன்னிலும் பெருத்ததோர் தொனி உண்டாயது. அதற்கும் யானசைய வில்லை. 'ஏகாதச ருத்திரர் வருகின்றனர் எழுந்திரு' என்னும் ஆணை பிறந்தது. 'முருகவே ளாணை வரினல்லது எழுந்திரேன்' என்று எனக்குள் விடையிறுத்தேன். பின்பு 'முருகனே இக்கட்டளை யிடுபவன்' என்று உணர்த்தப்பட்ட வளவில் வணங்கி எழுந்தேன். இது போன்றதோருறுதியோடு நின்றாலன்றி எப்பெரும் பேற்றையும் அடைய இயலாது. ஆதலின் நன்னெறியில் இயன்ற மட்டும் உறுதியோடு நின்மின்கள்.

வெளிப் பூசைகளில் மாகேச்சுர பூசை சிறந்தது. சிவனடியார்க்குத் திருவமுது செய்விப்பது மாகேச்சுர பூசை. மெய்யடியாரைக் கண்டு பிடித்தலருமை யாதலின், அப்பூசையைப் பொதுவாகச் செய்க. இதற்குபகாரமாக வேறெதைச் சேர்க்கினும் சேர்க்க. ஆனால் இதைக் கைவிடற்க.

உட்பூசை செய்யும் வழிகளைப் பற்றிப் பலர் பல கூறுப. விளக்குப்போல் பாவனை செய்யென்பாரும், காதிற்கேட்கு மோசையில் கருத்தை நாட்டுக வென்பாரும் இவை போல் வேறுபல விளம்புவாறுமுளர். ஆனால் இறைவனைக் கரசரணதி அவயங்களோடு தியானிக்க வென்றே யான் கூறுவேன். இரவு பகலாய் இந்நாட்டம் உங்களிடம் பெருகினால் நீங்கள் பரம யோகிகளாவீர்கள். அநவரதமு முடியாவிடினும், உண்ணுமுன் மூன்று வேளையாவது சிவனைச் சிந்தை செய்மின். நாள்தோறும் விடியற்காலையில் கைகால் சுத்திசெய்து, அரைமணி நேரமேனும் அம்மூர்த்தியை முறைப்படி நினைமின். அதனால் எல்லா நன்மையு முண்டாம். இவ்விருவகைப் பூசைகளையும் டம்பத்திற்காகச் செய்யன்மின். உள்ளும் புறமும் ஒத்த உண்மை அன்போடு செய்மின். முருகவேள் உங்களெல்லோர்க்கும் தன்னின்னருளை வழங்குமாக!

கடவுள் மாமுனிவர்

மு. அருணாசலம்

மாணிக்கவாசகருடைய வரலாறு தமிழில் பலநூல் களில் சொல்லப் பெற்றுள்ளது. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது என்று அறிஞர் கருதுகின்ற கல்லாடத்துள், மதுரை சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவிளையாடற் சரித்திரப் பகுதிகள் உள்ளன. இவற்றுள் மாணிக்கவாசகர் சரித்திரத்தில் சில பகுதிகளும் உள்ளன. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலோ அதற்கு முன்னே வாழ்ந்த செல்லி நகர்ப் பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி பாடிய பழைய திருவிளையாடல், 64 திருவிளையாடல் களைக் கூறுகிறது. இவற்றுள் ஞானோபதேசம் செய்தது, நரி குதிரையானது, குதிரை நரியானது, மண் சுமந்தது. ஆகியவை மாணிக்கவாசகர் சரித்திரம் கூறுவன. இனி 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பரஞ்சோதி முனிவர் பாடிய திருவிளையாடற்புராணம் என்பது இன்று மிகவும் பிரசித்தமாக உள்ளது. இதனுள் முற்கூறியவாறே நான்கு படலங்கள் மாணிக்கவாசகருடைய சரித்திரத்தைக் கூறுவன. இவையன்றி, தல புராணங்களாகிய பெருந்துறைப் புராணமும், உத்தரகோச மங்கைப் புராணமும், சுந்தர பாண்டியமும், கடம்பவன புராணமும் மாணிக்கவாசகர் வரலாறு கூறுகின்றன.

இனி, மாணிக்கவாசகருடைய வரலாற்றை மட்டும் விவரித்துக் கூறும் புராணம் திருவாதவூரர் புராணம் என்பது. மூலமும் உரையுமாகப் பல பதிப்புக்கள் வெளியாகியுள்ளன. காப்புடன் 545 செய்யுட்களுடையது. கடவுள் வாழ்த்து, மந்திரிச் சருக்கம், திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம், குதிரையிட்ட சருக்கம், மண் சுமந்த சருக்கம், திருவம்பலச் சருக்கம், புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம், திருவடி பெற்ற சருக்கம் என்பன இப்புராணத்தில் அடங்கிய பகுதிகள். இப்புராணம் கடவுள் மாமுனிவர் என்பவர் பாடியது. இவரைப்பற்றி எந்த வரலாறும் தெரிந்திலது. எவ்விதத் தனிப் பாடலும் இவரைக் கூறவில்லை. இவர் காலத்தை அறிவதற்கு எவ்வாதாரமும் இல்லை.

கடவுள் மாமுனிவர் காலம் பிற புராண காலம் அனைத்துக்கும்முன் என்று சிலர் சொல்வர். அது பொருந்தாது என்பது பின்னே விளங்கும். ஆனால் இவர் பாடிய புராணம் மாணிக்கவாசக சரித்திரத்தைத் தனியே விரித்துக் கூறுவது. சுந்தரமூர்த்தி தம் திருத் தொண்டத் தொகையுள் குறிப்பிட்ட சிவனடியார்களின் வரலாறுகளை மட்டும் விளக்குவதற்காகச் சேக்கிழார் திருத் தொண்டர் புராணம் பாடினார். சுந்தரமூர்த்தி மாணிக்கவாசகரைக் குறிப்பிடாமையால், சேக்கிழாரும் தம் நூலுள் மாணிக்கவாசகருடைய வரலாற்றைப் பாடினார் இவர். எனவே பின்வந்தபெரியாராகிய கடவுள்மாமுனிவர் மாணிக்கவாசகருடைய வரலாற்றை மட்டும் தனியாகப் பாடியுள்ளார் என நாம் கருதுவோம்.

சிவயோகி ஒருவர் பொதிகைமலை செல்லவழிக்கொண்ட போது காவேரிக்கரையை அடைந்தார் என்று கூறு மிடத்து, “பரமேசுவரனுக்குக் கடல் ஆலகால விடம் அளித்தமையால், காவிரியாறு கடல் வயிற்றை நிறைக்காமல், தன் நீரினால் நாட்டில் வளம் நிறைத்தது” என்று காவேரியைச் சிறப்பித்துச் சேக்கிழார் திருமுலர் புராணத்தில் பாடுகிறார் :

தடநிலைமா ளிகைப்புலியூர் தன்னிலுறைந் திறைஞ்சிப்போய்
அடல்விடையின் மேல்வருவார் அமுதுசெய அஞ்சாதே
விடம்அளித்த தெனக்கருதி மேதினிக்கு வளம்நிறைத்தே
கடல்வயிறு நிறையாத காவிரியின் கரைஅணைந்தார்’

இக்கருத்தைக் கடவுள் மாமுனிவர் மந்திரச் சுருக்கம் முதல் பாட்டில் அப்படியே வைகைக்கு ஏற்றிப் பாடியிருப்பது இங்கு அறியத்தக்கது!

முக்கனாடு நான்குபுய ஐந்துமுக முன்னோன்
சொக்கனாள் நன்மைபெரு தொன்மைதிகழ் நன்னாடு
அக்கடு விடத்தைஅர னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடலில் வைகலொழி வைகைவள நாடு,

வைகைக்கு ஏற்றிய இக்கருத்து, பின்னர் ஒரு தனிப் பாடலிலும் இடம் பெற்றுள்ளது:

நாரியிடப் பாகருக்கு நஞ்சளித்த பாவிஎன்று
வாரியிடம் போகாத வையைதான்—தேரின்

இடத்தும் வலத்தும் இருபுறமும் பாய்ந்து
நடத்துமாம் தண்பாண்டி நாடு,

நம் முனிவர் நூல்வரலாறு கூறும்பொழுது,

“அகத்தியர் கூறிய சிவபிரானது 64 திருவிளையாடல்
களுள் சில கூறுகிறேன்.” என்கிறார்.

தென்பொதிய மாமுனி சிறக்கஅருள் எண்ணெண்
இன்பவிளை யாடலதெ னுங்கடலுள் நாயேன்
மின்பயிலும் மாமதுரை மேவுதமிழ் மாறன்
துன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கின்றேன்,

இதனால் 64 திருவிளையாடல் என்ற வழக்கு ஏற்பட்ட
பின் இவர் புராணம் பாடினார் என்பது தெளிவு. திருவிளை
யாடல்களை முதலில் விரித்துக்கூறும் நூல் நம்பி பாடிய
பழைய திருவிளையாடல். எனவே கடவுள் மாமுனிவர்
புராணம் பழைய திருவிளையாடலுக்குப் பிற்பட்டது என்
பது தெளிவு.

திருவாதவூரர் புராணம் எக்காலத்தில் தோன்றிய
தாயினும், அது தோன்றிய நாள் தொடங்கிச் சைவப்பெரு
மக்களானும், தமிழ் மக்களாலும் சிறப்பாக விரும்பிப்
பயிலப் பெற்ற நூலாகும். யாழ்ப்பாணத்துச் சைவ மக்
கள் தில்லை நடராஜப் பெருமானிடத்தும், மாணிக்கவாச
கப் பெருமானிடத்தும் ஈடுபாடு மிக்கவர்கள். ஆதலால்,
இந்நூலினிடத்தும் மிகவும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இப்புரா
ணத்திற்குச் சிவபுராணம் என்றும் அங்குப் பெயர் வழங்
கும். இது சிறந்த செம்பாகமான நடை உடையதாய், பக்
திச் சுவையொன்றே நிரம்பியதாய், சிருங்கார வருணனை
கள் இல்லாததாய், சிவச் சின்னங்களின் பெருமைகளையும்
திருவைந்தெழுத்தின் மகிமையையும், சித்தியார் போன்ற
சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களில் காணும் நுண் பொருள்
களையும் ஆங்காங்கே விரிப்பதோடு, அவற்றின் சொற்
களை எடுத்தாளுவதாயும் அமைந்துள்ளது. சிவபக்தி யூட்
டும் சிறந்த நூல்களில் இதுவும் ஒன்று.

ஆங்கிலத்தில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதி 1929 ல்
வெளியிட்ட முன்னிர்ப்பள்ளம் பூரணலிங்கம் பிள்ளை, கட
வுள் மாமுனிவர் கச்சியப்ப முனிவருக்குச் சமகாலத்தவர்

என்றும், அவர் தூண்டுதலால் திருவாதவூரர் புராணம் பாடினார் என்றும் எழுதினார். இவர் கூற்றுக்கு ஆதாரம் இல்லை. இவர் ஆங்கில நூல் எழுதிய காலத்து, தமிழ் இலக்கிய சரித்திரமே விளக்கம் பெறாமலிருந்தது. தாம் அறிந்தவற்றையும், கேட்டவற்றையும், ஆராய்ந்தவற்றையும், பரம்பரைக் கதைகளையும் ஒருங்கு சேர்த்து அவர் தம் வரலாறு எழுதினார். அவருடைய அக்கால முயற்சி பெரிதும் பாராட்டுதற்குரியது. ஆனால் அவர் புத்தகத்துள் பிழைபட்ட செய்திகள் மிகப் பலவுள்ளன. இதுவுமொரு பிழைபட்ட செய்தி.

அவர் கூற்றை ஆதாரமாக வைத்துத்தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதிய கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை “கடவுள் மாமுனிவர் சிவஞான முனிவரது முதன் மாணாக்கராகிய கச்சியப்பரின் நண்பர். தமது உடலிற்கண்ட பிணி நீங்கும் வண்ணம் கச்சியப்பரால் திருவாதவூரடிகள் புராணம் பாட ஊக்கப்பட்டவர். இவர் தேசிகரோ தம்பிரானோ தெரியவில்லை” என்று எழுதுகிறார். இக்கூற்று பொருந்துவதன்று, இதற்கு ஆதாரம் “வாய் மொழியாக வழங்கும் வரலாறு” என்று இவர் கூறுவதை அறிந்தார் அரியர். வேறு ஆதாரம் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. இக்கதை ஆராய்ச்சிக்குப் பொருந்தாது.

இனி, கடவுள் மாமுனிவர் தம்முடைய புராணத்தில் சித்தாந்த சாத்திரக் கருத்துக்களையும் தொடர்களையும் அப்படி அப்படியே எடுத்துப் பெய்திருக்கிறார். அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு நாம்துறிப்பிடலாம். மாணிக்க வாசகர் நிலையை ஆசிரியர்,

“உண்மைதரும் உணர்வுஎன்னும் நாலாஞ்சத்திநி பாதம்எய்திப் பரமஅஞ் செழுத்தும் ஒன்றும் பராபரம் உணர்த்தும்ஞான குருபரன் திருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டும்”

என்று உரைக்கிறார். (பாட்டு 30) “நாலாஞ் சத்திரி பாதம் எய்தும் தன்மையர் ஆதலாலே” என்று மற்றோர் இடத்தில் (பாட்டு 85) கூறுகிறார். சத்திரி பாதம் நாலு வகை எனப்பது தமிழில் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் தோற்று

வித்த கருத்து. “நாடிய சத்திரிபாதம் நாலுபாதம்” என்பது சிவப்பிரகாசம் 49 ஆம் செய்யுள்.

முன்னேவினைப் பெருங்காடு முறேஜம் புலவேடர்
துன்னியலைத் திடர்செய்யுந் துன்பவழிச் செல்லாமல்
என்பது புராணம் 70 ஆம் செய்யுள். இது பின்வரும் சிவ
ஞான சித்தியார் பாடலை (253) எடுத்தமைத்தது என்பது
வெளிப்படை:

துன்னிய ஐம்புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
துணைவனையும் அறியாது துயருறும் தொல்லுயிரை

சித்தியார் 265 ஆம் பாடல் மிகச்சிறந்த கருத்தொன்றைத்
தெரிவிக்கிறது. “இதுவே சமயம், இதுவே பொருள்,
இதுவே நூல் என்று கூறும் பிணக்குடையவை சமயங்க
ளல்ல, இப்பிணக்கின்றி நின்றதே சமயம்” என்று அது
கூறுகிறது. இக்கருத்தைப் புராணமானது, “இது நூல்
மற்றல்லது நூல் இல்லை எனும், அறுசமய வித நூல்”
என்று தழுவி யுரைக்கிறது.

சாத்திரக் கருத்தாகிய மந்திரங்கள், பதங்கள், வண்
ணங்கள், புவனங்கள், தத்துவங்கள், கலைகள் என்னும்
ஆறு அத்துவாக்களும் 103 ஆம் பாடலில் கூறப்
பட்டுள்ளன. மாணிக்கவாசகர் ஊமைப் பெண்
னைப் பேச வைத்துப் புத்தரை வென்றார் என்ற செய்தி
கூறுமிடத்து, புராணத்தில் காணும் “ஆவது பொன்றக்
கேடாய் அழிவது முத்தியென்றான்” (464) என்ற வரியா
னது சித்தியார் பரபக்கத்தில் 94 ஆம் பாடலில் வரும்
“ஆங்கவை பொன்றக் கேடாய் அழிவது முத்தியின்பம்”
என்ற வரியை எடுத்து அமைத்தது. இப்படியே புத்தரை
வாதில் வென்ற செய்தி முழுவதும் சித்தியார் கருத்தின்
தழுவலேயாகும். “அஞ்செழுத்தே—ஆனந்தத் தாண்டவ
மும் ஆறாறுக் கப்பாலாம், மோனந்தமா முத்தியும்”
என்ற சித்தாந்த சாத்திர உண்மை விளக்கக் கருத்து
“தத்துவ முடிவிலாடும் தாண்டவம்” என்று (414) புரா
ணத்தில் பயில்கிறது.

மேலும், மாணிக்கவாசகர் திருப்பெருந்துறையில்
குருந்தமரத்தின் கீழ்ப்பரம்பொருளின்குருவடிவைக்கண்ட

பொழுது நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியைப் புராணகாரர் கூறுவது இங்குக் கருதத்தக்கது. மந்திரியாகச் சென்ற மாணிக்க வாசகர் குருந்த மரத்தின் கீழ்க் கண்ட குருமூர்த்தியின் “செங்கைமீது பொருத்தமுறு புத்தகம் ஏதுஐயா” என்ன அவர் “பொய்மையிலாச் சிவஞான போதம்” என்றார். அதன்மேல் இவர் சிவம், ஞானம், போதம் என்பவற்றை விளக்கி யுரைக்குமாறு கேட்க, குருமூர்த்தி விரித்து விளக்குகிறார்.

என்றலுமே சிவமேது ஞானமேது இங்கு
இலங்கியிடும் போதமேது இயம்பு வீரேல்
அன்றுவட நிழலில்வந் திருந்தார் நீரே
அடியேனும் உமக்கடிமை யாவேன் என்ன
நின்றசிவம் ஒன்றதனைத் தேர்தல் ஞானம்
நிகழ்போதம் தேர்ந்ததனைத் தெளிதலாம் என்று
ஒன்றியநற் பொருள்வினவி நிற்பார் சிந்தை
உருகும்வகை உரைசெய்தார் உவமை யில்லார்.

இச்செய்தி சிவஞான போதத்தையே பெயர்சுட்டி உரைக்கிறது. மேற்கூறியவற்றால் திருவாதவூரர் புராணம் செய்த கடவுள் மாமுனிவர் சிவஞான போதம், சித்தியார், உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம் என்ற சாத்திரங்கட்குப் பின் வாழ்ந்தவர் என்று முடிவு செய்தல் பொருந்துவதாகும். சிவப்பிரகாசம் செய்த உமாபதியார் காலம் கி. பி. 1300—1325. இக்காலம் கடவுள் மாமுனிவர் காலத்துக்கு மேல் எல்லையாக அமைகிறது.

இனி, குமர குருபரர் பாடலில் உள்ள ஒரு குறிப்பு இங்குக் கருதத்தக்கது. அவர் பாடிய சிதம்பரமும்மணிக் கோவை 23—ஆம் பாடல், மாணிக்கவாசகர் தாம் பாடிய திருக்கோவையாருக்குப் (காமஞ்சான்ற ஞானப் பனுவல்) பொருள் அம்பலவாணரே என்று சுட்டினார் எனக் கூறுகிறது.

கடங்கலுழ் கலுழிக் களிநல் யாளை
மடங்கலந் துப்பின் மானவேல் வழுதிக்கு
இருநிலம் அகழ்ந்தும் எண்ணில்பல் காலம்
ஒருவன் காணாது ஒளித்திருந் தோயை
வனசப் புத்தேள் மணிநாப் பந்திக்

கவனவாம் புரவியிற் காட்டிக் கொடுத்துப்
பைந்தமிழ் நவின்ற செந்நாப் புலவன்
ஐந்திணை யறுப்பின் நாற்பொருள் பயக்கும்
காமஞ் சான்ற ஞானப் பனுவற்குப்
பொருளெனச் சுட்டிய ஒருபெருஞ் செல்வ.

“மதம் கலங்கி ஒழுக்குகின்ற வெள்ளத்தை உடைய
களிப்புமிக்க நல்ல யானையையும், சிங்கம்போன்ற வலிமை
யையும், பெருமைமிக்க வேலையும் உடைய பாண்டியனுக்
குத் திருமால் எண்ணில்லாத பல காலம் வலிமிக்க நிலத்
தைத் தோண்டியும் காண முடியாமல் ஒளித்திருந்த
உன்னை, பிரமதேவனுடைய நாவாகிய அழகிய பந்தியி
லுள்ள தாவுகின்ற கதையை உடைய வேதக் குதிரைக்குக்
காட்டிக் கொடுத்த (அதாவது, வேதமாகிய பரியின் மீது
குதிரைச் சேவகனாக எழுந்தருளி வரச் செய்த) பைந்தமிழ்
பாடிய செந்நாப் புலவனாகிய மாணிக்கவாசகன் செய்த
அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பொருளும்
தரவல்ல, ஐந்திணைக் கோவையாகிய காமச் சுவை மிக்க
திருக்கோவையாருக்குப் பொருள் இவனே என்று சுட்டப்
பட்ட ஒப்பற்ற பெருஞ் செல்வனே” என்பது இதன்
பொருள்,

தில்லையம்பலவன் ஒரு வேதியர் வடிவம் கொண்டு
மாணிக்கவாசகர் முன்னேதோன்றி, ‘ஐயா! யாம் பாண்டி-
நாட்டில் இருந்து இங்கு வந்தோம். உம்முடைய பெரு
மையை அந்நாட்டினர் அறிந்து மகிழ்ந்தார். சிவ
பிரானை அன்பினாலே நீர் பாடிய பாடலைக் கற்றுப் பாட
எண்ணி இங்கு வந்தோம். அப்பாடல்களை நீர் இப்போது
சொல்லும். நாம் ஏட்டில் எழுதிக் கொள்கிறோம்” என்
றான், அவ்வாறே மாணிக்கவாசகர் சொன்ன பின்னர்,
வந்த வேதியர், “தையல் பங்கினர்தம்மைக் கோவை
பாடுதல் வேண்டும்” என்றார். மாணிக்க வாசகர் அங்க
னமே பாடினார். வேதியரும், திருவாசகமும் அகப்
பொருட் கோவை நாநூலும் எழுதி, முடித்த இடத்து
“உயர்வாதவூரன் மொழிதரித்து எழுதும் அம்பலவன்
எழுத்து” என்று கையெழுத்திட்டு மறைந்தார். பின்னர்
அன்புடையார், ‘தில்லையில் எம் பெருமானைச் செப்பிய

இத்தமிழ் மாலை நல்ல அரும் பொருள் கூற வேண்டும்” என நவீனரூர்கள். மாணிக்கவாசகர் அவர்களோடு பொன்னம்பலத்திற்குச் சென்று “இத்தமிழ் மாலைப் பொருள் இவரே” என்று உரை செய்து, அவர்கள் காண மன்றினுள் சென்று மறைந்தார். இது வாதவூரர் அடிகள் முத்திபெற்ற வரலாறு. இங்கு தமிழ் மாலையாகிய திருவாசகம், திருக்கோவை என்பவற்றின் பொருள் அம்பலவாணர் என்ற கருத்து கருதுதற்குரியது. பொதுவாக திருவாசகத்தின் பொருள் நடராஜப் பெருமானே என்று தான் வரலாறு வழங்குகின்றது.

ஆனால் குமரகுருபரர் தம்பாட்டில் குறிப்பிட்ட “காமம் சான்ற ஞானப்பனுவல் என்பது திருவாசகமன்று. திருக்கோவையார். இதன் பொருள் அம்பலவாணர் என்று மாணிக்கவாசகர் சுட்டியதாகக் குமரகுருபரர் கூறுகிறார். ஆகவே இவர் திருவாதவூரர் புராண இறுதிப் பகுதியைத் தம் கூற்றுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டார் என்று சொல்வது பொருந்தும்.

பழைய திருவிளையாடற் புராணக் கதைப் போக்கே வேறுவகை. மண் சுமந்த திருவிளையாடல் நிகழ்ந்த பிறகு, வாதவூரர் ஆலயத்துள் சென்று “என்னை ஆளுதற்கு நாதா! இனப் பரியிட்டதன்றி, மன்னிய முடிவருந்த மண் சுமந்த கடலே, அந்தோ, வன்னமாமேனி நோவ அடியு முண்டனையே!” என்று பாடினார். “சித்திரக் கோவை பாடித் தில்லையம்பலத்துவா” என்று அத்தன் வானத்துரைத்தான்.” ஆனால் இக்கதைக்கு நாட்டில் வழக்காறு இல்லை. எனவே குமரகுருபரர் கடவுள் மாமுனிவர் கூறும் வரலாற்று முறையையே கொண்டிருக்கிறார். ஆதலால், கடவுள் மாமுனிவர் குமரகுருபரருக்குக் காலத்தால் முந்தியவர் என்று கொள்வதே முறை. குமரகுருபரர் காலம் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதி.

இதுகாறும் காட்டியவற்றால், கடவுள் மாமுனிவர் 1325-க்குப் பிறகும் 1650 க்கு முன்னும் வாழ்ந்தவர் என்பது தெளிவாகிறது. இக்கால எல்லைக்குள் அவர் 15 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்பதற்குச் சில ஆதாரங்கள் கிடைக்கின்றன.

முதலாவது, அக்காலத்துப் புலமை நிலை; எண்ணற்ற ஓசையின் பேதங்கள்கொண்ட விசித்திரமான சந்தங்களால் தமது தெய்வத் திருப்புகழைப் பாடி அன்று முதல் தமிழ் நாட்டில் சொற்சித்திரமும் தாளமும் கொண்ட பக்திப் பாசுர வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுமாறு செய்த அருணகிரி நாதர் இக்காலத்தே வாழ்ந்தார். அவர் பாடிய நூல்களில் “கந்தரலங்காரம்” ஒன்றே சந்தமும் சித்திரமும் இல்லாதது. மற்றவை யாவும் சந்தக் கவிகள் அல்லது சித்திரக் கவிகள். வைணவ மரபில் பாரதம் பாடிய வில்லிபுத்தூரார் இக்காலத்தே வாழ்ந்தார். அவர் நூல் முழுமையும் சந்தத்தினால் புகழ் பெற்றது. திருவாதவூரர் புராணமும் சந்தத்தினால் சிறப்புடையது. அவர் பாடியுள்ள அளவு சந்தப் பாடல்களைப் புராணங்களில் அமைத்து யாரும் பாடியதில்லை. அவர் பாடிய முதல் பாட்டே சந்தத்துடன் தொடங்குகிறது. கடவுள் வாழ்த்து முழுமையும் சந்தப்பாடல். அவர் பாடும் சந்தங்களும் எளியனவாய்ச் செம்பாகமாய்ச் சொல்லையோ சீரையோ சிதைக்காதனவாய் அமைந்துள்ளன. ஆதலால் சிறந்த பக்திமானான அவர் இந்தச் சந்தக் கவிஞர் சூழலில் வாழ்ந்தார் என்று கூறுவது பொருத்தமாகும். அவரும் பக்திக் காவியம் பாடினார். சந்தக் காவியம் பாடினார். எனவே அருணகிரி நாதரோடு தொடர்புடையவர் என்று கூறுவதும் பிழையாகாது.

தமிழிலக்கிய சரித்திரத்தை ஆராய்ந்தால் ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு வகையான நூற்போக்குமேலோங்கி இருந்தமை தெளிவாகும். இலக்கண நூல்கள் அதிகம் செய்யப்பெற்றது ஒரு காலம். உரைகள் செய்யப்பெற்றது மற்றொரு காலம். யமகந்திரிபுகள் அதிகம் இடம் பெற்றது 17-18 ஆம் நூற்றாண்டுகள். இவை போல, சந்தப் பாடல் இடம் பெற்றது 15 ஆம் நூற்றாண்டு. ஆதலால் சந்தப் பாடல்கள் அதிகம் கொண்ட திருவாதவூரர் புராணம் பாடிய கடவுள் மாமுனிவர் 15 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தார் என்று கருதுவது பிறவகையால் செய்யும் முடிவுக்கு ஆதரவாகவுள்ளது.

இரண்டாவதாக, திருவாதவூரர் புராணத்தில் பயிலும் சில சொற்கள் தமிழ் நாட்டில் 15 ஆம் நூற்றாண்

டில் முகம்மதியர் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டு அது காரணமாக அவர்களுக்குரிய பல சொற்கள் தமிழ்மொழியிலும் ஏறி இலக்கியத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளன. சபாஷ், சலாம், ராவுத்தன் முதலான சொற்களை அருணகிரியாரிடம் காணலாம். தொப்பி என்ற சொல்லை நம் முனிவர் எடுத்தானுகிறார். சோமசுந்தரப் பெருமான் குதிரைச்சேவகனாக வந்த போது தொப்பி அணிந்து வந்தார் என்கிறார்.

ஒப்பரிய சட்டையும் உடுத்திலகு பட்டும்
தொப்பியும் முகத்திடை துலக்க முளராகிச்
செப்பரு நலங்குலவு சென்டொருகை கொண்டே
இப்படியில் இப்படிவம் யாவருளர் என்ன.

இவருக்கு முந்தி தொப்பி என்ற சொல் இலக்கிய ஆட்சி பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மோகரித்தல் என்பது இதுபோன்ற மற்றொரு சொல். மோகரம் ஆரவாரம்; மோரித்தல் ஆரவாரித்தல்; இச்சொல்லை நம் புராணகாரர் உபயோகிக்கிறார். மண் சுமந்த கூலியாளாக வந்த பெருமான் மீதுபட்ட பிரம்படி தம்மீதும் பட்டது என்று உலகத்தோர் செய்த ஆரவாரம் கடல் முழக்கம் போன்றது என்று கூறுகிறார்.

எந்தஉல கங்களிலும் இருந்து னோர்கள்
எம்முடலில் அடியுறைத்த தென்று கூற
முந்திஎழும் பன்மொழிகள் உகாந்த எல்லை
மோகரிக்கும் எழுகடலின் முழக்கம் போன்ற.

மோரித்தல் என்ற சொல்லின் ஆட்சி, நாம் கருதுகின்ற காலப்பகுதியில் தோன்றி யிருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பிட்ட இப்புலவர் சூழலில் தோன்றியிருக்கிறது என்றால் பிழையாகாது.

இனி மூன்றாவதாக. முற்கூறிய சாத்திரங்களில் கண்ட சொல் ஆட்சி, உமாபதி சிவத்தினின்று ஒரு புதிய சமயப் பிரவாகம் இருநூறு ஆண்டுகள் வரை பெருகியுள்ளது—14-15 ஆம் நூற்றாண்டுகளில். பின்னர் இது மீண்டும் தலையெடுப்டது 17-ஆம் நூற்றாண்டில்தான். இப்பிரவாகம் எழுந்தபோது உமாபதியாரின் சீடர் வழிகளில் பல்

வேறு பிரிவுகள் எழுந்து அவற்றுள் எண்ணற்ற துறவிகள் தோன்றினார்கள். அனைவரும் துறவு நிலை பூண்டுகாவி உடை அணிந்தமையால் தம்பிரான் என்றும் முனிவர் என்றும் பெயர் பெற்றனர். அவர்களுள் நம் முனிவரும் ஒருவர். இவர் சமய சாத்திரங்களின் தொடர்களையும் கருத்துக்களையும் தம்நூலில் நிரம்பப் பெய்திருப்பதானது இவர் சந்தான ஆசாரியருக்குப் பின், நெருங்கிய காலத்திலேயே, வாழ்ந்திருந்தார் என்று கருத இடங் கொடுக்கிறது. எனவே இவர் காலம் 15 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி என முற்கூறியது இதனால் உறுதி பெறுகிறது.

சமயத் துறையில் சைவ சித்தாந்தம் தனிப்பெரும் பிரிவாக உருவெடுத்து மூல நூல்கள் தோன்றி, கிளர்ச்சியும் நூல் ஆக்கமும் உரைவிளக்கமும் ஆசாரியபரம்பரைகளும் ஏற்பட்ட காலம் 13-16 நூற்றாண்டுகள். இப்பகுதிக்குரியவர் நம் முனிவர் என்று கொள்வது எல்லாவிதத்திலும் பொருத்தமுடையதே.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், திருவாதவூர்புராணம் செய்த கடவுள் மாமுனிவர் சந்தான ஆசாரியர் பரம்பரையில் வந்த முனிவருள் ஒருவர் என்பதும் இவர் 15 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் புகழ் பெற்றிருந்த அருணகிரிநாதர் முதலிய புலவரோடு சமகாலத்தில் வாழ்ந்தார் என்பதும் தெளிவாகும்.

கடவுள் மாமுனிவர் வரலாறு குறித்து யாதும் தெரியவில்லை. மேலே விளக்கியவாறு, இவர் சந்தான ஆசாரியரை அடுத்து அதே பரம்பரையில் வந்த ஒரு துறவியாதல் வேண்டும். முனிவர் என்ற பெயர் இதை உணர்த்துகிறது. திருவாதவூர்புராணத்தை அவர் அகத்துறை வருணனை எதுவும் பொருந்தாமல் பாடிப்பிருத்தல், அவர்துறவி என்பதை வலியுறுத்தி வாதவூரிடத்து அவருக்குள்ள மெய்யன்பையும் புலப்படுத்துகிறது. சைவ மலர்ச்சி புதிய உயிரோடு உலவிய காலமாகிய 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இவர், நாயன்மாருக்கும் சேக்கிழாருக்கும் புராண மேற்பட்டிருக்க. மாணிக்கவாசகருக்குப் புராணமில்லாத குறையை நீக்கவும், இவருடைய வரலாற்றைச் சைவ அன்

பர்கள் நன்குணரவும் இவ்வரலாறு + பாடினாரென நாம் கருதலாம், சாத்திரக் கருத்துக்களின் கருவூலமாய், திருவாசகத்தின் பக்திப் பிரவாகத்துக்கு ஏற்ற பக்திச் சுவை நிரம்பித் ததும்புவதாய், இவர் நூல் பாடி யிருக்கிறார். இதுவும் இவர் சந்தானசாரியர் பரம்பரையில் வந்த ஒரு பக்திமான் என்ற கருத்துக்கு அரண் செய்கிறது. மாமுனிவர் என்பது இவர் பெருமையை விளக்கப் பிற்காலத்தவர் கொடுத்த அடைகள் போலும். இவரது இயற்பெயர் கூடப் புலப்படவில்லை; கடவுள் என்பது இயற்பெயராக வியலாது. இவரைக்குறித்து வேறு எவ்விவரமும் அறிய இயலவில்லை.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

சைவ சித்தாந்தப் பேச்சுப் போட்டி

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் ஆதரவில் P. U. C. தேர்வில் தேறி கல்லூரியில் பயிலும் B. A. அல்லது B. Sc. முதலிய பட்டப் படிப்பு மாணவர்களுக்குச் சித்தாந்தப் பேச்சுப்போட்டி ஒன்று நிகழ்த்தப்பெறும், இப்போட்டியியின் விதிகள் பின்வருமாறு:—

1. இப்போட்டி 1964 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் இரண்டாம் வாரத்தில் நடைபெறும். தேதி, இடம், காலம் முதலியன பின்னர் அறிவிக்கப் பெறும்.

2. PUC தேர்வில் தேறி கல்லூரியில் பயிலும் B. A. அல்லது B. Sc., முதலிய பட்டப் படிப்பு மாணவ மாணவிகள் யாவரும் போட்டியில் கலந்து கொள்ளலாம். தொழில் நுட்பக் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் இப்போட்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படமாட்டார்கள். சென்னை நகரம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் மாத்திரம் இவ்வாண்டுப் போட்டியில் கலந்துகொள்ள முடியும்,

3. கீழ்க் காணும் பொருள்களில் யாதேனும் ஒன்றைப் பற்றித் தமிழில் 20 நிமிடங்களுக்கு மேற்படாமல் நடுவர்கள் குறிப்பிடும் நேரத்திற்குள் பேச வேண்டும்.

1. சைவ சித்தாந்தத்தில் கடவுள் இலக்கணம்.

2. சைவ சித்தாந்தத்தில் உடலும், உயிரும்.

3. கன்ம மலம்.

4. சைவ சித்தாந்தத்தின் சிறப்பு.

5. திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார் அருளிச் செய்த “உண்மை விளக்கம்.”

4. போட்டியில் சேருவோர் பேச ஆரம்பிப்பதற்கு ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன்னர் மேற்குறித்த ஐந்து பொருள்களில் குலுக்குச் சீட்டு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் பொருள் பற்றிப் பேச வேண்டும்.

5. மூன்று பரிசுகள் தொகையாகவே வழங்கப்பெறும். முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது பரிசுகளின் மதிப்புமுறையே ரூ. 100/- ரூ. 50/- ரூ. 25/- ஆகும்.

6. முதல் பரிசுபெறப் போதிய தகுதியுடையோர் இல்லை யெனின், இரண்டாவது மூன்றாவது பரிசுகளே வழங்கப்பெறும்.

7. 10 மாணவர்களாயினும் இப்போட்டியில் கலந்து கொள்ளவில்லை என்றால் இப்போட்டி நிகழாது.

இப்போட்டியில் சேருவோர் 1964 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் முடிவிற்குள் பின்காணும் முகவரிக்கு விண்ணப்பம் அனுப்ப வேண்டும்:—

செயலாளர், சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்,

12, கிழக்கு மாடவீதி, மயிலாப்பூர், சென்னை-4.

8. விண்ணப்பத்தில் பின்வரும் தகவல்கள் குறிக்கப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

(அ) பெயர்.

(ஆ) வயது.

(இ) தந்தை பெயர்.

(ஈ) கல்லூரியின் பெயரும், பயிலும் வகுப்பும்,

(உ) வீட்டு முகவரி,

விண்ணப்பம் கல்லூரித் தலைவர் மூலம் அனுப்ப வேண்டும்.

10. சமாஜச் செயற்குழுவினரால் நியமிக்கப்பெறும் நடுவர்கள் மூவர் இப்போட்டியை நடத்துவார்கள். அவர்களின் தீர்ப்பே முடிவானதாகும்.

11. சமாஜச் சார்பில் நடைபெறும் எந்த விழாவினாலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பெறும்.

12. இவ்விதிகளைத் தளர்த்தவும் மாற்றவும் சமாஜச் செயற்குழுவிற்கு உரிமையுண்டு.

12, கிழக்கு மாடவீதி, } செயலாளர்.
மயிலாப்பூர், }
சென்னை-4. } சைவ சித்தாந்த மகா சமাজம்.

குங்கிலியக் கலய நாயனார் குருபூசை

இந்நாயனார் குருபூசை விழா நாகர் கோயில் நன்னெறி மன்றத்தின் சார்பில் 14—9—64 மாலையில் இந்நகரைச் சார்ந்த வடிவீசரம் திரு. R. S. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் இல்லத்தில் நடைபெற்றது. அருச்சுனே, திருமுறை ஓதல் முதலியன நிகழ்ந்தபின் ஓய்வு பெற்ற நகரசபை ஆணையர் திரு. B. சிவகுருநாதன் செட்டியார் B.A., B.L., நாயனார் புராணத்தை இசையுடன் வாசித்தும் விளக்கியும் சைவப் புலவர் திரு. ஈ. பகவதிப் பெருமாள் பிள்ளை புராணசாத்திரக் கருத்துக்களை விரித்தும் நன்மொழிகள் வழங்கினர். தீபாராதனையுடன் கூட்டம் இனிது முடிந்தது.

இரங்கல் அனுதாபம்

இலங்கை முன்னாள் அமைச்சரும் தற்போது பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், நம் சமாஜத்துடன் தொடர்புடையவருமான திரு. எஸ். நடேசப் பிள்ளை வாழ்க்கைத் துணைவியர் திருமதி சிவகாமியம்மையார் சென்ற மாதம் சிவனடி சேர்ந்தார்கள். இலங்கை சுன்னாகத்தில் கிரியைகளுள் இரங்கல் கூட்டங்களும் நடந்தேறின. திரு. பிள்ளையவர்களுக்கு சமாஜம் தம் அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறது.

பிற செய்திகள்

“காலஞ்சென்ற தில்லை சிவநேசச் செல்வர் ஆரீர் திரு. இரத்தின சபாபதி பிள்ளை அவர்களின் மூத்த புதல்வரும், தில்லை திருக்கோயில் மதில் திருப்பணிக்குழுவின தலைவரும், பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் சென்னை ஸ்டேட் கூட்டுறவு பாங்கின் தலைவருமான திரு. R. கணகசபைப் பிள்ளை அவர்கள் காமன்வெல்த் விவசாயக் கூட்டுறவு பற்றிய கருத்தாங்கில் கலந்து கொள்வதற்கு இந்திய அரசாங்கத்தாரின் பிரதிநிதிகள் மூவருள் ஒருவராக லண்டன் முதலான ஐரோப்பிய நகரங்களுக்குச் செல்வதை முன்னிட்டு தருமை ஆதீனம் அருட்டிரு சோமசுந்தரத்தம்பிரான், டாக்டர் அ. சிதம்பர நாதன், திரு. பெ. திருஞான சம்பந்தன், திரு இராஜா சிதம்பரம், ராஜா முத்தையா செட்டியார் ஆகியோர் செப்டம்பர் 7, 8, தேதிகளில் நடைபெற்றகூட்டங்களில் பாராட்டுரை வழங்கினார்கள். பிள்ளை அவர்கள் விநாயக சதுர்த்தி யன்று இலண்டனுக்குப் புறப்பட்டார்கள்.”

அன்ன விநாயகர் அருட்பணி மன்றம்

கணபதிபுரம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

15—9—1961 ஆவணிமாதம் கடைசிவெள்ளிக்கிழமை யன்று தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. இம்மன்றத்தில் கணபதி புரம் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களும் பிறரும் அங்கத்தினர் களாவர். பள்ளி நிருவாகி உயர்திரு. K. பத்மநாப பிள்ளை அவர்கள் தலைவராகவும், சைவப் புலவர் வித்துவான் சி. குமரேச பிள்ளை அவர்கள் செயலாளராகவும் அமர்ந்து தொண்டாற்றி வருகின்றனர். இம்மன்றத்தின் சார்பில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையிலும் மாலை 4-15 முதல் 5-15 வரை சமய வகுப்பு மன்றச் செயலர் அவர்களால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அவ்வகுப்பில் எழுபது மாணவர்கள் கற்று வருகின்றனர். சாத்திரம், தேவாந்திரம், புராணம் ஆகியவைகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. தமிழ்மா தக்கடைசி வெள்ளிதோறும் ஆசிரியர், மாணவர்கள், அங்கத்தினர்கள் யாவரும் கூடி, கணபதிபுரம் அன்ன விநாயகர் ஆலயத்தில் கூட்டு வழிபாடு நடத்தி வருகின்றனர். வழிபாடு மாலை 6 முதல் 9 வரை விநாயகர் அகவல், பாராயணம், பஜனை, நன்மொழி வழங்கல், திருமுறை ஒதல், தீபாராதனை ஆகிய நிகழ்ச்சிகளுடன் நடைபெறுகிறது. நன்மொழி வழங்கலில் மன்றச் செயலர் சாத்திரப் பகுதியை விளக்கி வருகின்றனர்.

பிற செய்திகள்

பம்பாய் ஜோதி மன்றத்தின் சார்பில் ஸ்ரீ அருணகிரி நாதர் பெருவிழா 16—9—64 முதல் 21—9—64 முடிய சிறப்புற நிகழ்ந்தது. திருவாட்டி, ஜயகுமாரி பாஸ்கான் அவர்கள் பல விரிவுரைகளாற்றிச் சிறப்பித்தார்கள்.

சென்னை குயப்பேட்டை சண்முகஞானபுரம் 52ஆவது ஆண்டு திருமுறைப்பெருவிழா 27—9—64 அன்று சிறப்புற நிகழ்ந்தது. திரு. முருக. கிருபானந்தவாரியார், அம்பை சங்கரனார் முதலியவர்களும் பல தமிழ்வேத பாராயண சபையார்களும் கலந்து விழாவைச் சிறப்புறச் செய்தனர்.

புரசைத் திருநெறிக்கழக 43 ஆம் திங்கள் வழிபாடு 20—9—64ல் திண்டிவனம், கிடங்கில், அச்சிறுபாக்கம் திருக்கோயில்களில் சிறப்புற நடைபெற்றது.

புரசை வேம்படி விநாயகர் ஆண்டுப் பெருவிழா 9—9—64 முதல் 20—9—64 முடிய சிறப்புற நிகழ்ந்தது.

திரு விவேகானந்தர் கோயில்

விவேகானந்த அடிகளின் நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு கன்னியாகுமரியில், அடிகளின் திருக்கோயில் திருப்பராய்த்துறை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணதபோவனத்தாரால் நிறுவப் பெற்றுள்ளது. சுமார் ஒருலக்ஷம் ரூபாய் செலவில் கட்டப் பட்டிருக்கும் இதன் திறப்பு விழா 21—9—64ல் அருச்சுணை வழிபாடு, சொற்பொழிவு ஆகிய நிகழ்ச்சிகளுடன் சிறப்பாக நடைபெற்றது. குமரித்துறையில் வந்து அடிகள் தவும் செய்து தரிசனம் செய்ததையும் அதன் நினைவாக இவ்வாலயம் எழுப்பப்பட்டதின் சிறப்பையும் விளக்கி தபோவனத் தலைவர் ஸ்ரீ சித்பவானந்த அடிகள் ஒரு அரிய விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள். தமிழ் நாடு, கேரளம், மைசூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் இதில் கலந்து கொண்டார்கள். இதில் கலந்து சிறப்பித்த வெளியூர் அன்பர்களுக்கு முந்திய இரவும் அன்று நண்பகலும் சிற்றுண்டியும் உணவும் தபோவனத்தாரால் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன.